

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010419
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7914010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Evžena Kelija, v trestnej veci odsúdeného M. Z., v konaní o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. októbra 2016 v Košiciach, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 24.5.2016, sp. zn. 5Nt/8/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného M. Z..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 24.5.2016, sp. zn. 5Nt/8/2014 podľa § 399 ods.2 Tr. por. s poukazom na § 394 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/81/2010.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený, ktorú aj písomne odôvodnil. V dôvodoch uviedol, že trvá na obsahu svojej podanej žiadosti v celom rozsahu a nesúhlasí s výrokom o vine rozsudku okresného súdu, ktorým bol odsúdený. To, že skutok nespáchal chce preukázať tým, aby sa vykonalo dokazovanie tak, ako to uviedol na verejnom zasadnutí.

Krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený M. Z. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že trest mu bol uložený v zmysle „asperačnej zásady“, ktorá bola nálezom Ústavného súdu SR zrušená. Na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch podaného návrhu a navrhol vypočuť opätovne všetkých spoluobvinených i poškodeného a tvrdil, že tieto dôkazy boli vyhodnotené v jeho neprospech.

Odsúdený M. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/81/2010 zo dňa 16.1.2014 spolu s ďalšími spoluobžalovanými odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin podielníctva podľa § 231 ods.1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 155 ods.1, § 41 ods.2 Tr. zák. v trvaní 6 a 1/2 roka nepodmienečne, pričom pre výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5To/20/2014 zo dňa 24.4.2014 bolo odvolanie M. Z. a spol. i odvolanie prokurátora zamietnuté.

Správne postupoval okresný súd, keď odsúdenému ustanovil obhajcu, nariadil vo veci verejné zasadnutie, odsúdeného riadne vypočuť a rozhodol tak, že návrh odsúdeného zamietol.

Odvolačný súd dodáva, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods.1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

K dôvodom sťažovateľa vo vzťahu k výške uloženého trestu je potrebné uviesť, že o jeho treste bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 To/20/2014 zo dňa 24.4.2014.

Nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté, že znenie Trestného zákona v § 41 ods.2 zák.č. 300/2005 Z.z. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie je v súlade s článkom 1 Ústavy SR. Z uvedeného vyplýva, že okresný i krajský súd ukladal trest odňatia slobody už v zmysle nálezov Ústavného súdu SR, lebo v opačnom prípade by musel uložiť odsúdenému trest v rozpätí trestnej sadzby 8 rokov 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace.

Keďže odsúdený neprodukoval žiadne iné dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, dospel i odvolací súd k tomu záveru, že uznesenie okresného súdu je vecne správne a zákonné, preto v podrobnostiach naň poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.